

Befolkningen i de forskellige Landsdele er absolut betinget af et af følgende to Alternativer: enten maa de tvende af hinanden ganske uafhængige Forvaltninger sammendrages til en, eller bæggens selvstændige Myndighed saa stærkt begrænses ved reglementariske Bestemmelser for alle mødende Tilfælde, at ethvert Spillerum for det individuelle Størbortfalder. Det sidste Alternativ kan ganske vist fremkalde ensartede Afgørelser i de tvende Distrikter, men i saa Fald staar de paagældende Chefers Selvstændighed ikke i det rette Forhold til den Stilling, som de med Hensyn til Lønnings- og øvrige Ansættelsesforhold indtager i Organisationen. Hele Institutionen er overflødig, hvis den ikke er beklædt med en ret betydelig selvstændig Myndighed, og besidder den denne Myndighed, vil den i dens tvedelte Skikkelse nødvendigvis fremkalde en vis Uensartethed i en Mangfoldighed af Tilfælde. — Noogle Eksempler paa de Omraader, hvor Forvaltningscheferne kunne handle selvstændig, findes anførte i Indenrigsministeriets Skrivelse af 11te December 1889, se Bilag A. — At Befolkningen skulde sætte nogen særlig Pris paa Bevarelsen af den omhandlede Tvedeling, er næppe rimelig. Det maa jo nemlig erindres, at det for Sjællands Vedkommende ikke foranlediger anden Forandring, naar Tvedelingen ophæves, end den, at enhver Tvivl om, hvor vidt en eventuel Henvendelse skal rettes til Linieforvaltningen eller til Generaldirektoratet, bortfalder, hvilket maa betragtes udelukkende som en Fordel; og for Sjællands og Jyens Vedkommende er det jo med Hensyn til alle skriftlige og telegrafiske Henvendelser ganske ligegyldigt, om man fra disse Landsdele skal henvende sig til Aarhus eller til Kjøbenhavn, ligesom det med Hensyn til personlige Henvendelser endog er lettere for hele Jyn og en Del af det sydlige Sjælland at gaa til Kjøbenhavn end til Aarhus, navnlig under Hensyn til, at en stor Del af det trafikerende Publikum, ogsaa af andre Grunde, drages til Kjøbenhavn mere end til Aarhus. Hertil kommer saa den Om-

stændighed, at de nævnte Linieforvaltninger neppe kan tænkes udrustet med en saa vidt gaaende Myndighed, at de kunne træffe selvstændig Afgørelse straks i alle foresaldende Trafikspørgsmaal, hvilket derimod vil være Tilfældet med den foreslaaede Bestyrelse i Kjøbenhavn. Flertallet nærer derfor ikke af Hensyn til Befolkningen nogen Betænkelse ved Tvedelingens Ophævelse, saa meget mindre som de 2 Forvaltningsgrene, Bane- og Mastinforvaltningen, saa godt som ingen direkte Berøringspunkter have med Befolkningen, og hvad Trafikforvaltningen angaar, vil Publikums Trang til at komme i Rapport til denne kunne fyldestgøres langt lettere og fyldigere gennem Trafikinspektorerne, saafremt denne Institutions Stilling ordnes paa en hensigtsvarende Maade.

Hvad angaar Spørgsmalet, om det foreslaaede Antal overordnede Embedsmænd er tilstrækkeligt til Bestridelse af alle de med Statsbanedriftens Ledelse forbundne Forretninger eller ikke, maa Flertallet hævde, at der i alt Fald for Bane- og Mastinforvaltningernes Vedkommende ikke stønnes at være den ringeste Grund til at nære Tvivl om, at hver af disse Forvaltningsgrene kan ledes af een overordnet Embedsmand. Vedligeholdelsesarbejderne ved Jærnbanerne her i Landet kræver saa lidt Ingeniørvidenskab, at det maa anses for ganske utænkeligt, at en jaghyndig Chef for Baneafdelingen med Assistance af 8 Bane- og 2 Telegrafingeniører ikke skulde kunne overkomme alle foresaldende Ingeniørarbejder samt føre det overordnede Tilsyn med Overbanemestrenes og Telegrafmestrenes Tilsyn med det ordinære Vedligeholdelsesarbejde. Det samme gælder med Hensyn til Mastinafdelingen, det antages endog at blive en Lettelse, i alt Fald for Generaldirektøren, at en enkelt Chef, med Assistance af 2 Mastingeniører (Vækstedschefer) og 4 Mastinspektorer, overtager Ledelsen af hele Mastinafdelingen, da derved alle Forskelligheder mellem jydsk-synske og sjællandske Materieltyper formentlig ville bortfalde. Med Hensyn